U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **PeeM Grand, spol. s r.o.**, Jilemnice 224, zastoupené Ing. O. K., daňovým poradcem, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** Křížová 1292/25, Praha 5 - Smíchov, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 3. 5. 2010, č.j. 45091/ 010/9010/20.04.10/KK/117/R, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 7. 12. 2010, č. j. 59 Ad 22/2010 – 18,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 5. 2010, č.j. 45091/010/9010/20.04.10/KK/117/R, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Semily, ze dne 24. 3. 2010, č. j. 45009/010/ 9010/16086/04.11.09/JS/1/09/PŘP/R, o zamítnutí žádosti o vrácení přeplatku na pojistném za období leden až červen 2007 podle § 104a zákona č. 582/1991 Sb.

V podané kasační stížnosti žalobkyně uvedla, že její zmocněnec obdržel rozsudek krajského soudu dne 20. 12. 2010. Nejvyšší správní soud z doručenky zásilky obsahující napadený rozsudek založené v soudním spisu zjistil, že rozsudek krajského soudu byl zástupci žalobkyně daňovému poradci Ing. K. doručován do vlastních rukou prostřednictvím držitele poštovní licence. Vzhledem k tomu, že adresát písemnosti nebyl zastižen, byla dne 16. 12. 2010 písemnost v souladu s § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, uložena na poště. Zástupce žalobkyně si písemnost vyzvedl dne 17. 12. 2010, tj. první den úložní doby, což stvrdil svým podpisem na doručence. Tímto dnem byla tedy písemnost žalobkyni doručena v souladu s § 49 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 42 odst. 2 a 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.). V rozsudku krajského soudu byla žalobkyně řádně poučena o možnosti podat kasační stížnost do dvou týdnů od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Dne 3. 1. 2011 podala

žalobkyně proti rozsudku elektronicky kasační stížnost opatřenou zaručeným elektronickým podpisem.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, žalobkyni – tj. pátek dne 17. 12. 2010. Den následující po dni doručení je podle tohoto ustanovení považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - tj. dnem doručení, a to na pátek dne 31. 12. 2010. Zákonná lhůta uplynula žalobkyni marně, kasační stížnost podaná dne 3. 1. 2011 je opožděná. Nejvyšší správní soud ji proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2011

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu